

Baş Editör Yazısı

Nisan 2015 tarihli ilk sayısıyla siz okurlarıyla buluşan Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi- Journal of Language Education and Research. Aralık 2017 tarihli bu sayısıyla yayım sürecindeki üçüncü yılını doldurmuş oluyor.

Çerçeve konuları Türkçe eğitimi- öğretimi, genel dil eğitimi-öğretimi, edebiyat öğretimi olan dergimize geçtiğimiz üç yıl boyunca çok sayıda araştırmacı yazı yolladı; birçok araştırmacı hakemlik emeğiyle sürece katkıda bulundu. Tüm bu etkileşimlerde hem yayın kalitesi hem de akademik kalıcılık adına etkin ve yoğun bir tecrübe biriktirildi. Bu yayını başlatırken şöyle demiştik: “Bizler, yılda üç sayı olarak çıkacak ve her sayısında görünürlüğünü arttırarak alanına nitelikli yayınlarla katkı sağlayacak bir dergiyi hedefleyerek yola çıktık.” Biriktirdiğimiz tecrübe yola çıkış hedefimize erişmek için epey yol alabilmemizi sağladı. Ama daha alınacak çok yol var elbette.

Nisan 2015 tarihli ilk sayımızda belirttiğimiz misyon gereği, Türkçe eğitimi-öğretiminin bağımsız kimliğini oluşturması; bu alanın kendi kuramsal yaklaşımlarını, modellemelerini yaratması ve uygulamaya dönük katma değerini arttırması amacıyla dergimizin 2018 yılı için planladığımız üç yeni sayısında da birçok özgün araştırmayı siz okurlarıyla buluşturarak yolumuza devam edeceğiz.

Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi- Journal of Language Education and Research’ün Aralık 2017 sayısı aşağıda ana hatlarıyla tanıtacağım 3 makaleyi içermekte:

Ergün Hamzadayı ve Onur Dölek’in *Konuşma Becerisinin Değerlendirilmesinde Türkçe Öğretmenlerinin Yaklaşımları/ The Approaches of Turkish Teachers in Evaluating Speaking Skills* başlıklı çalışması ile okumaya başlayabilirsiniz dergimizi. Temel dil becerileri içinde konuşma tıpkı diğer bir temel dil becerisi olan yazma gibi özde bir düşünme biçimi olarak kavramlaştırılmaktadır. Bu nedenle konuşma becerisinin geliştirilmesi ilgili örgün eğitim ortamları için vazgeçilmez bir hedef durumundadır. Buna karşın, bu becerinin yönetsel olarak kavramsal içeğine uygun biçimde bütüncül biçimde ölçülebilmesi konusunda didaktik bir standartlaşma henüz olgunlaşmamıştır. Bu durumun ana nedenlerinden biri sözlü olarak üretilen metinlerin durum bağlamı ve söylem ile etkileşimlerine göre türlere ayrılışının didaktik ortamlarda dikkate alınmaması; bunun sonucunda konuşma eylemi ile konuşma becerisinin eş tutulmasıdır. Ölçme aracının standartlaştırılmaması konuşma becerisinin bütüncül tanımının yapılamamasına ve gelişim hedeflerinin de sadece kullanmalık hedefler olarak ortaya konmasına neden olmaktadır. Oysa yukarıda da belirttiğim gibi konuşma becerisi sadece konuşma eyleminden ibaret değildir. Çok değişkenli bir düşünme biçimidir.

Ergün Hamzadayı ve Onur Dölek’in okuyacağınız çalışması, özellikle burada vurgulamaya çalıştığım nedenlerle yeni kuramsal düşünelere yol açacak veriyi sunuşu açısından

dikkate değerdir. 42 Türkçe öğretmenin konuşma becerisinin değerlendirilmesine yönelik yaklaşımlarının 8 açık uçlu soruya verdikleri yanıtlar üzerinden doküman analizi yoluyla incelendiği bu çalışmada yapılan saptamalar ve tartışma, konuşma becerisini ölçme konusunda standart ve bütüncül bir ölçme aracına duyulan ihtiyacı açıkça ortaya koymaktadır.

Bu sayıda yer alan ikinci çalışma Anna Lia Proietti Ergün'ün *Age and Input Effect in Simultaneous Bilingual: Turkish and Italian* başlıklı çalışması. Araştırmacı bu çalışmada andaş ikidillilik olgusu üzerinde yoğunlaşmaktadır. Andaş ikidillilik iki farklı dilden andaş biçimde dil girdisi alan çocukların dil deneyimlerine gönderim yapar. Dil edinimi süreçlerine yönelik özgün gözlemlerin kaynaklarından birini oluşturur. Andaş ikidillilik olgusu, özellikle çokdilliliğin doğal ihtiyaçlar nedeniyle kendine yer açıp yer tuttuğu coğrafyalarda, örneğin Avrupa'da her geçen gün daha da çok akademik çalışmanın konusu olagelmıştır. Bu araştırmalar pekçok ileri tartışmayı doğurmakta ve konu önemini sürekli kılmaktadır.

Proietti Ergün'ün çalışmasında da andaş ikidilli Türk ve İtalyan çocukların yüklem geçişsiz eylem olduğu tümcelerde eylem-sonu özne kullanımları üzerine odaklanılmıştır. Türkçe tek dilli çocukların kontrol grubu olarak kullanıldığı ve karşılaştırmaya dayalı nedenleme biçiminde desenlenmiş bu çalışma, bulgu ve vargıları ile Türkçenin ele alınacağı sonraki andaş ikidillilik çalışmalarına ileri tartışmalar sunmaktadır.

Aralık 2017 sayımızdaki üçüncü çalışma *KKTC'de Okutulan Türkçe Ders Kitaplarının Değerler Eğitimi Üzerinden İncelenmesi* başlığını taşımakta. Hasan Özgür İnnalı bu çalışmada KKTC'de 2015-2016 öğretim yılında ilkökul 1-5. sınıflarda okutulan Türkçe ders kitaplarında gözlenen değer tiplerinin metinlerde yer alma durumlarını incelemektedir. Sözcük ve kavram öğretimi konusundaki güncel bilişsel çalışmalarda hızla daha çok öne çıkan anlamsal bellek kavramı üzerine yapılan çalışmalar, dilsel ifadelerle ait anlamsal bilgi ile episodik bilginin etkileşimini çeşitli deneysel araştırmalar ile kanıtlar hale gelmiştir. Özellikle episodik bilgi derin anlama/kavrama gerçekleştirebilmek için metinlerde erişilmesi gereken kullanımsal çıkarımlara kaynaklık etmektedir. Değerler eğitimi bu açıdan bakıldığında bilişsel olarak episodik bilgi ile yakından ilişkilidir. Ders kitaplarındaki metinler aracılığıyla değer tiplerini içeren kavramlaştırmalar nelerdir? Bu kavramlaştırmaları taşıyan dilsel ifadeler nasıl bir anlamsal bilgi ve episodik bilgi sunumuyla öğrenciye eriştirilmektedir? Hasan Özgür İnnalı'nın çalışması bulguları, verileri ve tartışmasıyla yukarıda ele aldığım kuramsal çerçeveye yakından ilişkilenecek pekçok soruyu sorabilmemize olanak vermektedir. İleri çalışmaları özendirmektedir.

11 Aralık 2017

Gülsün Leylâ Uzun

From the Editor-in-Chief

Journal of Language Education and research, published its first issue in April 2015, has completed the third year of publication with the release of this issue, December 2017.

For the last three years, many scholars have sent manuscripts to the journal, whose the main framework includes teaching and learning Turkish, language and literature education, and many scholars have contributed to this process through refereeing the manuscripts submitted. Effective and intensive experience has been obtained in all these interactions in terms of both the quality of publication and academic retention. When we first started the publication of the journal, we stated, “We have started this journey to have a journal that will be published quarterly and will contribute to the field with qualified research by increasing visibility with each issue to be published”. The experience that we obtained has enabled us to forge ahead. However, we admit that there is still much to do. Due to the mission that we explained in the first issue dated April 2015, we will continue to publish new and unique research in the upcoming issues in 2018 in order to ensure the independent identity of Turkish language education, to enable the field to create its own theoretical approaches and models, and to increase the value of the field in application. Journal of Language Education and Research includes three research articles in the December 2017 issue, which I will outline below:

You can begin reading the issue with the study conducted by Ergün Hamzadayı and Onur Dönek. The article entitled *The Approaches of Turkish Teachers in Evaluating Speaking Skills* conceptualizes speaking, one of the basic language skills, as an essential way of thinking similar to writing, another basic language skill. Yet, didactic standardization has not been achieved in that this skill can be assessed holistically in a manner appropriate to its methodical conceptual content. One of the main reasons for this is that verbally produced texts are not taken into consideration in didactic contexts based on contexts and the types according to discourse and interactions, the result of which is the speech and speaking skill being held the same. The lack of standardization of the assessment tool leads to the inability of the overall definition of the speaking skill and the developmental goals to be stated only as general goals. However, as aforementioned above, speaking skill is not just a speech act. It is a way of thinking with different variables. Ergün Hamzadayı and Onur Dölek’s study is remarkable in terms of the presentation of the data that will lead to new theoretical thinking, especially due to the reasons I try to emphasize here. The findings and the discussions in the study, in which the approaches of 42 teachers of Turkish are examined through the content analysis of the answers given to the eight open-ended questions, clearly demonstrate the need for a standardized and holistic assessment tool on speaking.

The second study in this issue belongs to Anna Lia Proeitti Ergün, with the title *Age and Input Effect in Simultaneous Bilingual: Turkish and Italian*, which focuses on the phenomenon of simultaneous bilingualism. Simultaneous bilingualism refers to the

children's experience when they become bilingual by learning two languages from birth. It forms one of the sources of unique observations about language acquisition processes. The phenomenon of simultaneous bilingualism has become a matter of academic work, especially in Europe, where it is the issue of much research to natural needs. These investigations lead to many more controversial issues and make the issue a constant priority. Proietti Ergün's study also focuses on simultaneous Turkish-Italian bilinguals with age-matched Turkish and Italian monolinguals' use of postverbal subject occurring with accusative verbs. The study, which benefited from the comparative analysis, had the Turkish and Italian monolinguals as the control group and provides further discussions on the subsequent studies to be conducted on Turkish.

The last study in this issue is entitled 'Examination of Turkish Coursebooks taught in the TRNC in Terms of Value Education'. The study conducted by Ahmet Pehlivan, İ. Seçkin Aydın and H. Özgür İnnalı examines the values in the texts in the 1st-5th grade elementary school Turkish coursebooks in Turkish Republic of Northern Cyprus. The studies conducted on the concept of semantic memory, which is more prominent in the current cognitive studies on teaching words and concepts have become evidenced by various empirical investigations of the interaction of semantic and episodic knowledge of linguistic expressions. Episodic knowledge, in particular, is the source for the conclusions that must be reached in the texts in order to ensure deep understanding/comprehension. In this respect, cognitively, values education is closely related to episodic knowledge. What are conceptualizations involving the value types through texts in coursebooks? In what kind of semantic and episodic knowledge presentation are the linguistic expressions carrying these conceptualizations presented to learners? This study, with its findings, data, and discussions, provides us with the opportunity to ask numerous questions that can be closely related to the theoretical framework that I have outlined above and encourages further studies.

December 11, 2017

Gülsün Leylâ Uzun